15.03.2014 г. / 05:36:04

Вяра

28.03 по еретическия, †15 март по православния календар - Свети мъченик Никандър. Свети мъченици Агапий, Публий, Тимолай, Ромил, Александър, Александър, Дионисий и Дионисий. Свети свещеномъченик Александър

Свети мъченици Агапий, Публий, Тимолай, Ромил, Александър, Александър, Дионисий и Дионисий († 303 г.)

Свети мъченици Агапий и Публий. Фрагменти от стара стенопис. Косово, Сърбия

Тези свети мъченици живели по времето на император Диоклитиан*. Агапий произхождал от Газа, Тимолай - от Евксински Понт, двамата Дионисиевци - от Триполи Финикийски, Публий и двамата Александровци - от Египет, а Ромил бил иподякон в Диосполската църква. Всички те пострадали в Кесария Палестинска от хегемона Урбан, във втората година на започналото тогава гонение срещу християните.

** Император Диоклетиан - римски владетел, жесток гонител*

на християните, управлявал от 284 до 305 г. източната част на римската империя по време, когато западната ѝ половина е управлявал неговият приятел Максимиан.

По това време бил издаден указ за всички провинции и градове, който заповядвал християните да се покланят на идолите и да им принасят жертви. По случай на тогавашния езически празник в Кесария приготвяли зрелище за стичащия се от всички страни народ - подготвяло се мъчението на хвърлените в тъмниците християни.

Най-напред, след много изтезания, бил изгорен на клада свети мъченик Тимотей; след това били предадени да бъдат разкъсани от зверовете свети мъченик Агапий и света мъченица Текла (не този Агапий, чиято памет се отбелязва сега, а друг - със същото име, който пострадал по-рано заедно със света Текла и чиято памет се чества заедно със свети мъченик Тимотей през месец август).

По време на това кърваво зрелище шест мъжествени юноши християни: Публий, Тимолай, Ромил, двамата Александровци и Дионисий, чиято памет се празнува сега, като се разпалили от ревност за Христа, сами завързали ръцете си в знак на това, че желаят да пострадат за Христа и че от любов към Него са готови да предадат себе си на огън и на разкъсване от зверовете. Като се приближили бързо до самия център на зрелището, те се спрели пред хегемона Урбан и силно извикали:

- Ние сме християни!

Хегемонът, виждайки, че те са още младежи и като не желаел да ги погубва, започнал ласкаво да ги увещава да се поклонят на идолите и да не погубват сами своята младост. Но като видял, че неговата любезност и увещания са напразни, той заповядал да ги хвърлят в тъмница.

След няколко дни към числото на окованиците Христови се присъединил свети Агапий, мъж честен и славен сред християните, тъй като той още отпреди с голямо дръзновение изповядвал името на Иисуса Христа и претърпял много страдания за това. В това време Агапий, заедно с неговия слуга Дионисий от Египет, бил заключен в тъмницата при споменатите шестима свети мъже, така че те станали общо осем.

Дълго време прекарали тези свети мъченици в тъмницата, много пъти били измъчвани с различни изтезания, но не се отрекли от Христа.

Накрая били осъдени да бъдат посечени с меч и всички в един ден положили своите честни глави за Главата на Църквата Иисус Христос, Комуто предали душите си и от Когото били увенчани с победни венци в тържествуващата Църква на небесата.

Свети свещеномъченик Александър († 270-275 гг.)

По време на повдигнатото гонение срещу християните при царуването на Аврелиан, хегемон в Памфилия бил Антонин. Веднъж, като дошъл в памфилийския град Сид, той заповядал да се яви пред него на съд свещеникът на този град - Александър.

Хегемонът подложил Христовия служител на много изтезания и мъки. Но преди това го попитал:

- Кой си ти?

Светият отвърнал:

- Аз съм християнин, иерей по сан, пастир на Христовото словесно стадо.

Хегемонът го попитал:

- Къде се намира това Христово стадо?

Свети Александър отговорил:

- Всички хора, живеещи по цялата земя, е създал Христос, Който е Бог; а тези, които вярват в Него, са и овците от Неговото стадо. Тези пък, които са отпаднали от своя Създател, и които като вас служат на създаденото и сътвореното от човешки ръце - на бездушните идоли, те не могат да принадлежат към Неговото свято стадо. В деня на Страшния съд те ще бъдат поставени от лявата страна.

Хегемонът му казал:

- Сега ще те измъчвам за две неща: първо - за да ми покажеш тези, които вярват в Христа, и второ - за да принесеш жертви на нашите богове.

След това хегемон Антонин отново попитал свети Александър:

- Кой е Христос?

Светецът отговорил:

- Христос е Спасителят на света, Живот и Светлина за тези, които вярват в Него.

Хегемонът казал:

- По какъв начин може да бъде спасител Този Човек, Който е умрял на кръста?

Александър отвърнал:

- Наистина, дивно и достойно за удивление е това, че Той, като по Своя воля приел да бъде разпънат на Кръста и да умре по плът, със Своето Божество е разрушил силата на ада, освободил е окованите и намиращите се в него, умъртвил е смъртта и възкръснал от гроба. Но и не само Той Сам е възкръснал от мъртвите, а и възкресил със Себе Си и мнозина от мъртвите: Защото “много тела на починали светии възкръснаха; и като излязоха из гробовете подир възкресението Му, влязоха в светия град” Иерусалим (Мат. 27: 52, 53). Христос възкресил заедно със Себе Си и целия човешки род.

Хегемонът му казал:

- Ти безумстваш; защото как може да помогне на други Този, Който, като е бил мъчен от иудеите, Сам на Себе Си не е могъл да помогне?

Светията отговорил:

- Не аз, а ти безумстваш, бидейки духовно сляп, и поради това не можеш да разбереш тайната на нашето спасение, извършено от Христа Господа.

Тогава хегемонът заповядал свети Александър да бъде мъчен. Били го жестоко, изтезавали го върху колело за мъчения, хвърляли го в съд, пълен с кипяща смола и масло, горели го в запалена пещ. Но при всички тези мъчения светецът, по Христовата благодат, оставал невредим. Когато го хвърлили в много силно разпалена пещ, нечестивите мъчители видели в пламъците двама юноши с чудно красиви лица, които възхвалявали Бога заедно със светия мъченик. Това били свети Ангели, които охлаждали пламъците на пещта. Народът наоколо много се удивявал, като знаел, че в пещта бил хвърлен

един човек, а сега там имало трима.

Но хегемонът и неговите приближени възприели тези славни чудеса за магия, тъй като не вярвали във всемогъщата сила на Христа.

Един от слугите на хегемона повярвал в Христа и като паднал на земята, поклонил се на светия и го умолявал да му помогне да бъде заедно с Христа. Хегемонът на часа умъртвил слугата с меч.

А когато свети Александър излязъл невредим от пещта, хегемонът заповядал да го повесят и да го стържат с остри железа. Изтезавали светия мъченик, докато цялото му тяло не се превърнало в рана.

Тези, които мъчели светия, се удивявали на неговата твърдост и казвали:

- Как този човек понася мъченията, когато вече се показаха костите му?!

След това светият мъченик пак бил хвърлен в огън, но не претърпял никаква вреда от него.

После започнали да бодат с железни остриета тялото му, докато не извадили всичките му вътрешности.

След това го хвърлили на зверовете, за да бъде изяден, но те не се докоснали до него.

И с още много други мъчения изтезавали този Христов страдалец, но във всички мъки той оставал твърд и мъжествен, така че всички, които виждали неговите страдания, се изумявали от силата на търпението му, превъзхождащо човешкото естество.

Накрая свети свещеномъченик Александър бил посечен с

меч.

А хегемон Антонин, който в това време седял на своето съдийско място, бил наказан от Бога с беснуване; започнали да го мъчат неговите богове - дяволите, на които той служел. Слугите го понесли към дома му, като горчиво плачели и ридаели по пътя, но той изпуснал окаяната си душа, преди да успеят да го донесат до дома.

Свети Александър се преселил в небесните селения при Христа Господа и Неговите свети ангели. А хегемонът бил хвърлен във вечната мъка заедно със сатаната и неговите слуги.

След посичането на свети Александър един човек на име Евстатий, мъж честен и християнин, взел многострадалното тяло на светия мъченик и го погребал с чест, прославяйки и възхваляйки Христа Бога.

Свети мъченик Никандър († ок 302 г.)

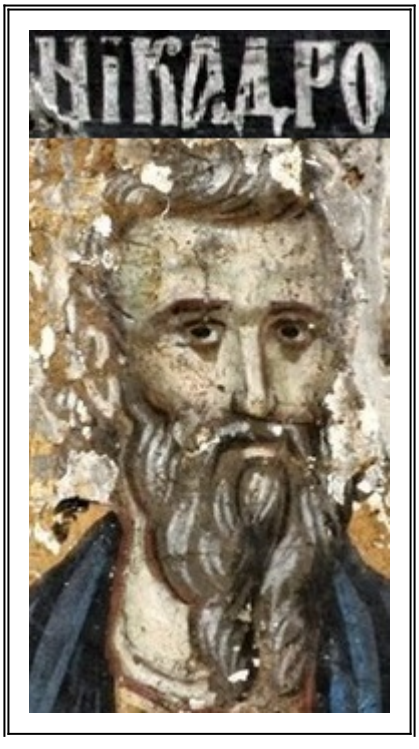

Свети мъченик Никандър. Фрагмент от стара стенопис, Косово, Сърбия

Свети Никандър живял в Египет по време на царуването на Диоклитиан. Този благочестив човек по занятие бил лекар. Той постоянно посещавал намиращите се в тъмница свети мъченици, които страдали за Христа, лекувал раните им, носел им храна и погребвал телата на убитите мъченици.

Веднъж той видял тела на мъченици, захвърлени в полето, за да бъдат изядени от зверовете, но не се осмелил да се приближи към тях през деня, тъй като се боял да не бъде хванат от мъчителите, защото бил немощен човек и се плашел от ужасните мъчения, докато Божията благодат не го укрепила.

Когато настъпила нощта, той се отправил към телата на светите мъченици, пренесъл ги на раменете си, обвил ги в чисти плащаници и ги погребал на скришно място.

Но един езичник го видял и донесъл на управителя.

Свети Никандър бил хванат от мъчителите и подложен на жестоки мъчения, но не се отрекъл от Христа, а мъжествено и радостно претърпял всичките тези мъки, от които по-рано се боял.

Мъчителят, като видял неговата непоколебимост в изповядването на Христа, подобна на непоклатим стълп и на неподвижна планина, заповядал да бъде одран жив и след това да го обезглавят. Така светият мъченик, като се съблякъл от ветхия земен, се облякъл в новия небесен човек. След отсичането на честната му глава той, като прославен член, се присъединил към пречестния Глава - Христа Господа и царства заедно с Него вечно, прославяйки с ликовете на светите

мъченици Пресветата Троица.

buditeli.info © 2017